

AANVRAAG TOT HERZIENING

Aanvrager, Kevin Alexander Sweeny, geboren op 24 juli 1950 en gedoopt te Poonah (India), met de Engelse nationaliteit, feitelijk verblijvende in de Penitentiaire Inrichting Torentijd te 4330 EB Middelburg, geeft eerbiedig te kennen:

Verzoeker heeft als woonplaats: p/a ***** **, **** * Apeldoorn.

Verzoeker is op 24 oktober 1996 door de rechtbank te 's-Hertogenbosch vrijgesproken. Bij arrest van 20 februari 2001 van het gerechtshof 's-Hertogenbosch is verzoeker veroordeeld voor moord (door brandstichting).

Het tegen dit arrest ingestelde cassatieberoep is op 26 november 2002 door de Hoge Raad verworpen. Op die datum is de uitspraak tevens onherroepelijk geworden.

Een klacht bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens is niet ontvankelijk verklaard omdat niet alle Nederlandse rechtsmiddelen waren uitgeput.

Bij de onderzoeken vooraf aan en tijdens het onderzoek ter terechtzitting van het gerechtshof zijn de hierna te noemen nieuwe feiten en omstandigheden niet gebleken; terwijl deze op zichzelf, of in verband met de destijds geleverde gegevens, onverenigbaar zijn met de overwegingen en uitspraken in dat arrest.

Naar het redelijk vermoeden van verzoeker zou de zaak destijds nooit hebben kunnen leiden tot een bewezenverklaring van het ten laste gelegde, indien het Hof met de nu aangedragen nieuwe feitelijke omstandigheden was geconfronteerd.

Dit oordeel van verzoeker is ontstaan, na een recente diepgaande feiten analyse, gevolgd door toetsbare conclusies van de hand van de onafhankelijke onderzoeker drs. F.W.J. Vos, wiens schriftelijk verslag daarvan wordt gevoegd als bijlage bij dit verzoekschrift; en wordt door mij geacht als hier herhaald en ingelast te zijn.

Daarin zijn ook de middelen voorgesteld die tot bewijs van de nieuwe feitelijke omstandigheden, en de onverenigbaarheid van het vonnis over de Schipholbrand en het arrest in deze zaak moeten strekken.

1. Vastgesteld wordt, door drs. Vos, dat de terpentine, die als *modus delicti* 'aangetoond in relatief grote hoeveelheid' werd voorgehouden aan het Hof, en door het Hof werd overgenomen als '*relatief grote hoeveelheden*', naar forensisch wetenschappelijke maatstaven nooit aangetoond is. Daarbij ook, dat de contaminatie die door het Hof als onvermijdelijk werd beschouwd maar niet als ernstig door hem was op te vatten, feitelijk als ernstig was opgenomen in vigerende normen die door expliciete maatregelen preventie daarvan nastreefden. Deze normen zijn door de TR ambtenaren verzwegen voor het Hof en door hen en de justitielaborant met voeten getreden.

2. Uit de eerst nu opgestelde chronologische (niet virtuele) feitenreconstructie van drs. F.W.J. Vos, als compensatie voor ook deze normschending van de TR en in vergelijking tot de tenlastelegging door het OM blijkende uit het requisitoir van de AG, blijkt dat het Hof geen kennis heeft gedragen van een toetsbare en op deskundige wijze getrokken conclusie over die empirisch toetsbare en directe feiten, omtrent de werkelijke oorzaak en toedracht van de onderhavige brand te Steensel. Daar was nooit een brandstichting.

3. Vooraf aan, op en na de tijdstippen dat het slachtoffer op grond van de virtuele brand te Steensel op een brandend bed zou hebben gelegen, na zogenaamd vooraf in bewusteloze toestand te zijn gebracht – impliciet volgens het Hof door de dader en voor het Hof daarop in ‘onbegrijpelijke passiviteit’ van het slachtoffer – tikte het slachtoffer geruime tijd op een venster/sponning in de naastgelegen garderobekamer. Stille getuigen wijzen onmiskenbaar op het gereedschap en de aangebrachte schade daarmee. De werkelijkheid te Steensel verdraagt zich in het geheel niet met de virtuele omstandigheden waarin het Hof ‘wettig en overtuigend’ bewijs voor een moord te Steensel zag. Eenvoudige objectieve brandtechnische verklaringen over zuurstofverlaging en bewustzijnsvermindering zijn door het Hof genegeerd.

4. De zogenaamde brandtechnische deskundigen van de politie en Reijman hebben, vooraf aan de opstelling van hun ‘nabootsingen’, een dergelijke, ook thermische, analyse van de aanwezige (stille) getuigen nagelaten; dit ondanks een duidelijk daartoe gestelde onderzoeksopdracht door het Hof.

Drs. Vos levert daarvoor compensatie in zijn verslag.

Zij vervangen de onderzoeksopdrachten door de inhoud van een offerte; waarin de verdachte al werd aangewezen, waardoor de rechterlijke schuldvraag in handen van een commerciële leugendetector en eigenrichter (Reijman) werd gelegd.

Het ‘*presumption of innocence*’ werd, georganiseerd door het OM, geheel genegeerd.

Daarop ontstonden opzettelijk, of in schadelijk onbenul, sterke en voor het chronologisch verloop van de werkelijke brand doorslaggevend afwijkende omstandigheden in de daardoor ook al brandtechnisch materieel onbruikbare nabootsingen. Kritiek van wetenschappelijke deskundigen werd geheel genegeerd. Hieruit ontstonden aldus voorspelbaar ondeugdelijke en onhoudbare vaststellingen met door het OM ingekochte ‘wensconclusies’.

Het weglaten van de empirische feiten en omstandigheden binnen een voorgeschreven chronologische reconstructie (tijdschema), vooraf aan het trekken van conclusies over de oorzaak, is in strijd met de ook toen heersende Nederlandse normen van brand oorzaakonderzoek.¹

Dit had de wet- en rechtenschendende, en opzettelijk normschendende uitgevoerde nabootsingen door Reijman (TNO nu DGMR), ook voor leken, direct al gefalsificeerd.

5. Het (commercieel) infiltreren van de opsporing met hulp van een rechter commissaris en met gebruik van materieel ondeugdelijke en onwettige middelen daarbij, leverde een reeks van wet- en (mensen)rechtsschendingen op van de zijde van de Staat en de infiltranten bij TNO. Het ook nog commercieel infiltreren van de verdediging door de bijklussende politieman, B. Postema, in ‘*undercover*’ als private onafhankelijk speurder als nota bene als zogenaamde *tegendeskundige* namens de verdachte, is ook door de rechter commissaris mr. D.H. ter Beek hierbij gefaciliteerd.

B. Postema verklaarde dat hij geen enkele vorm van literatuur raadpleegt bij het uitoefenen van zijn ‘deskundigheid’. Kennelijk is deze politieofficier niet getoetst op relevante deskundigheid vooraf aan zijn benoeming.

6. Deskundige drs. L.J. Bijl (NFI) heeft achteraf ervaren dat het Hof in het arrest zijn verklaring onjuist heeft gebruikt en is bereid daarover opnieuw onder ede te verklaren.

Dit alles was het Hof destijds niet bekend.

¹

Uit de brand. Handboek brandonderzoek, drs L.J. Bijl; 3^e druk 1994. Hoofstuk 14 e.v.

7. Ook meent verzoeker dat de uitspraken van de rechtbank te Haarlem in de zaak Al Jeballi/OM (Schipholbrand) over de bewezen verklaarde brandoorzaak op de mogelijkheid van een brandende sigaret als ontstekingsoorzaak van een bedbrand, onverenigbaar is met de uitspraak van het Hof in de zaak van verzoeker; die dit expliciet onmogelijk achtte. Ook op dit juridische feit wordt herziening verzocht ex art. 457 Sv.

Alhoewel verzoeker zich realiseert dat het vonnis in de zaak Al Jeballi nog niet onherroepelijk is, ziet verzoeker houvast voor dit deel van de aanvraag door de volgende tekst van één van uw raadsheren:

“De bewezenverklaring waartegen de aanvraag zich richt, moet onherroepelijk zijn; dat geldt niet voor de andere, daarmee beweerdelijk strijdige bewezenverklaring.

De bewezenverklaringen kunnen door verschillende rechters ten aanzien van dezelfde persoon of ten aanzien van verschillende personen zijn uitgesproken.”²

Apeldoorn, 17 mei 2008,

K.A. Sweeney.

²

Het Nederlands Strafprocesrecht. Mr. G.J.M. Corstens; vijfde druk p. 766.